Konstytucja Królestwa Bożego

Prawa, które obowiązują w Królestwie Bożym

Wielu z nas chciałoby być w Królestwie Bożym, radować się, już nie cierpieć, ale może nie myślimy o tym, że tam także muszą istnieć prawa, według których będziemy musieli żyć. Może nie myślimy o tym, że „tam w górze" będziemy musieli żyć jedni z drugimi i że będzie się to odbywać według praw Królestwa.

A w Królestwie Bożym wypełnia się Jego wola, czyli, mówiąc inaczej, panują tam Prawa Nieba, Jego Słowo – prawa wieczne i niezmienne. („Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą". Mateusza 24:35; „Słowo Pana trwa na wieki". 1 Piotra 1:25)

Jeśli Królestwo Boże cechuje sprawiedliwość, pokój i miłość, to także to, co w górze, czyli Prawo Chrystusa, będzie odpowiadać tym przymiotom. Kiedy więc Pismo mówi nam, że Pan wkłada swoje prawa w nasze serca, chodzi w istocie o prawa dotyczące sprawiedliwości, pokoju i miłości.

Cel praw Królestwa – doskonałość człowieka

Na świecie ludzkość pogrążona jest w ciemności grzechu. Dlatego ustanawia się prawa, które regulują i umożliwiają ludziom wspólne życie. Potępiają one i karzą złe uczynki, ale nie służą temu, by człowiek stawał się doskonały. Pismo Święte mówi nam, że także prawo Starego Testamentu zostało dane z powodu przestępstw. („Po co więc prawo? Zostało dodane z powodu przestępstw". Galacjan 3:19)

Jednak w Królestwie Niebieskim nie jest tak jak na świecie. Ci, którzy są z Bogiem w Królestwie Niebios, żyją w światłości i są doskonali. Aby móc mieszkać razem z Bogiem, człowiek musi narodzić się na nowo z Boga i stać się doskonały jak On. („Bądźcie więc doskonali, tak jak doskonały jest wasz Ojciec, który jest w niebie". Mateusza 5:48)

Nauki Chrystusa mają na celu uczynić nas podobnymi do Niego, abyśmy przyjęli Jego charakter. („Takie jest przymierze, które zawrę z nimi… Włożę moje prawa w ich serca i wypiszę je na ich umysłach". Hebrajczyków 10:16; „Celem przykazania jest miłość". 1 Tymoteusza 1:5) Oto jedno z tych praw: „Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełniajcie prawo Chrystusa" (Galacjan 6:2).

Nauki, czyli przykazania Chrystusa, są szkołą prawości, pokoju i miłości. Ożyją w naszym sercu na tyle, na ile przyjmiemy je z radością i będziemy im posłuszni. („Przyobleczcie się więc, jako wybrani Boga, święci i umiłowani, w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość". Kolosan 3:12)

Tak więc nie tylko nasze zewnętrzne uczynki, ale także nasze myśli muszą zostać podporządkowane nauce Chrystusa. („Ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem". Mateusza 28:20; „Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań". Jana 14:15;

„Zniewalamy wszelką myśl do posłuszeństwa Chrystusowi”. 2 Koryntian 10:5)

Duch Święty posługuje się tymi naukami, by w tym, kto pozwala Mu się prowadzić, kształtować charakter podobny do charakteru Chrystusa. („Zostajemy przemienieni w ten sam obraz… za sprawą Ducha Pana”. 2 Koryntian 3:18)

Jedna z tych nauk, czyli przykazań, mówi nam, byśmy nikomu się nie sprzeciwiali, nawet temu, kto wyrządza nam zło. Gdy jej przestrzegamy i wprowadzamy ją w życie, zaowocuje w nas pokojem i cierpliwością – owocem działania Ducha Świętego, cząstką obrazu Bożego. (Mateusza 5:39)

Próby, przez które przejdziemy, nie przekraczają ludzkich sił, a ich celem jest to, byśmy odnieśli zwycięstwo nad ciemnością i stali się godni mieszkać razem ze świętymi. („Ci, którzy są uznani za godnych dostąpienia tamtego świata i powstania z martwych… będą jak aniołowie. I będą synami Bożymi, będąc synami zmartwychwstania”. Łukasza 20:35)

Źródło: *Konstytucja Królestwa Bożego* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/konstytucja-krolestwa-bozego